

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSA Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa R. M.

przeciwko R. H.

o alimenty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 19 października 2011 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie o kosztach

zawarte w pkt III i IV wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 5 kwietnia 2011 r.,

- 1. oddala zażalenie w części zaskarżającej rozstrzygnięcie zawarte w pkt III wyroku Sądu Okręgowego z dnia 5 kwietnia 2011 r. oraz odrzuca zażalenie w pozostałej części,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w punktach III I IV wyroku z dnia 5 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego R. H. na rzecz powódki R. M. kwotę 240 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oraz nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w P. kwotę 120 zł tytułem części nieuiszczonej opłaty od apelacji.

W zażaleniu pełnomocnik pozwanego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i odstąpienie od obciążania pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego. Podniósł, że w konkretnym przypadku pozwanego zachodzą przesłanki do zastosowania art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W wypadkach szczególnie uzasadnionych, na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd może zasądzić od strony przegrywającej część kosztów procesu albo nie obciążać jej kosztami w ogóle. W orzecznictwie precyzuje się pojęcie „wypadku szczególnie uzasadnionego”, tym niemniej ocena, czy w sprawie zachodzi wypadek szczególnie uzasadniony należy do swobodnej decyzji sądu ze względu na konieczność zapewnienia poczucia sprawiedliwości oraz realizacji zasady słuszności.

Chociaż kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia podlega, co do zasady, kontroli Sądu wyższego rzędu, to jednak ewentualna zmiana zaskarżonego postanowienia o kosztach powinna ograniczać się do sytuacji wyjątkowych (zob. m. in. postanowienia SN z dnia 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 nie publ. i z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10 nie publ.).

W uzasadnieniu wniesionego zażalenia nie zostały przedstawione okoliczności i argumenty, które usprawiedliwiałyby żądanie zastosowania art.102 k.p.c.

Wobec powyższego zażalenie należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

W części odnoszącej się do nakazania przez Sąd Okręgowy ściągnięcia od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwoty 120 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od apelacji, zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne (art. 373 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.). Przyjąć bowiem należy, że regulacja zawarta w art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. dotyczy jedynie kosztów rozliczanych między stronami.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 3 i art. 99 w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.